

Media, ngo's en modder.

Hoewel constructief bedoeld, zonder invloed van enige partij of geldschietter, zijn de oproepen van Do(n)ordacht het gevolg van wat er leeft bij een ruim publiek. En toch krijgen we wel eens te horen 'met modder te gooien'. Dat deze bemerking komt van zij die zich – vaak bijzonder emotioneel - betrokken voelen, hoeft geen betoog. Wie het schoentje past, trekt het aan. Misschien kregen ook media die in de afgelopen weken een kritische noot lieten horen, gelijkaardige commentaren.

Kan het dat NGO's fondsen werven via betaalde 'huurlingen'? En voelen mensen zich niet bedrogen als ze vernemen dat de vrijwilligers eigenlijk betaalde werknemers zijn? Vragen en antwoorden leest u in Dag Allemaal van 17 januari. De problematiek sluit perfect aan bij onze oproep: Geef met je hart én verstand. Enkele vragen volstaan om te achterhalen wie achter de fondsenwerving schuilgaat. Do(n)ordacht ziet drie mogelijkheden: 1. het gaat over 'een huurling', een organisatie die tegen betaling voor een ngo werkt, 2. het is eigen (door u of door de overheid) betaald personeel, dat met een project uit het Zuiden u probeert te overhalen ook een deel van zijn salaris te betalen, 3. het gaat over 'echte' vrijwilligers die hun vrije tijd en overtuiging onbaatzuchtig ten dienste stellen van het goede doel.

Ook vanuit politieke hoek kreeg de ontwikkelingssector tegenwind. Niet alleen werden tal van kritische vragen gesteld in het Federaal en Vlaams parlement – waarover in een volgend edito meer. Ook de minister van Ontwikkelingssamenwerking zelf trok van leer tegen de CNCD, de Waalse tegenhanger van 11.11.11. Aanleiding was een tv-spot die minister De Decker liet stopzetten omdat erin werd gezegd dat – ja, u leest het goed - 'België een lege omslag geeft voor ontwikkelingssamenwerking'. De strijdbijl tussen beide partijen werd begraven, maar het kabinet kondigde aan om voortaan te controleren of de organisaties inhoudelijk en financieel het Belgische beleid volgen. (bron: VRT nieuws, 2 februari). Een vreemde aanleiding voor een stap in de goede richting.

En tot slot is er het verhelderend artikel uit De Tijd van 19 januari: 'Bestemming subsidies Nationale Loterij onduidelijk'. Jaarlijks schenkt de organisatie het astronomische bedrag van 113 miljoen euro aan subsidies waarvan meer dan de helft aan ontwikkelingssamenwerking en dat zonder dat de eindbestemming van het geld bekend is. Maar de mantel der liefde van de Nationale Loterij is bijzonder groot. De organisatie vermoedt niet 'dat de subsidies worden misbruikt of verkeerd besteed' maar vindt dat 'een liefdadigheidsorganisatie aan haar investeerders ook alle uitgaven moet kunnen verantwoorden'. Over de resultaten van die uitgaven stelt de gulle schenker zich vooralsnog geen vragen.

De redactie